

Informacja

*** dot.: rozpoznania zagadnienia prawnego Sądu Najwyższego z 9 grudnia 2011 roku w sprawie WSO MSW w Legionowie**

Cytuję:

Postanowienie z dnia 9 grudnia 2011 r. (sygn. akt II UZP 10/11).

Po rozpoznaniu zagadnienia prawnego:

Czy okres odbywania przez funkcjonariusza MO, będącego jednocześnie słuchaczem Wyższej Szkoły Oficerskiej MSW im. Feliksa Dzierżyńskiego w Legionowie - zakwalifikowanego w poczet etatowy tej uczelni na czas odbywania studiów zawodowych, należy uznać za okres służby w organach bezpieczeństwa państwa w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2007 r. Nr 63, poz. 425 ze zm.)?

Sąd Najwyższy postanowił odmówić podjęcia uchwały.

Koniec cytatu.

I cóż to znaczy?

Sądzę, że Sąd Apelacyjny będzie musiał sam z problemem tym się zmierzyć.

**

**** dot.: rozprawy w Trybunale Konstytucyjnym, sygn.: K 36/09, wyznaczonej na 11 stycznia 2012 roku godz.9.00**

Przedmiotem rozpoznania TK w dniu 11 stycznia 2012 roku jest wniosek Zarządu Głównego Niezależnych Samorządnych Związków Zawodowych Policjantów w sprawie zgodności art.13a ust.6 ustawy z dnia 18.02.1994 roku o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin dodany przez art. 2 pkt 2 ustawy zmieniającej z 2009 r., - jest niezgodny z art. 77 ust. 2 i art. 78 Konstytucji RP przez to, **że wyłączając stosowanie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego w sprawie informacji o przebiegu służby wydanej przez Instytut Pamięci Narodowej, będącej faktycznie decyzją, pozbawia uprawnionego prawa do rozpoznania sprawy w dwuinstancyjnym postępowaniu administracyjnym oraz prawa do sądowej kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia wydanego przez Instytut Pamięci Narodowej.**

Przypominam, że TK postanowieniem z dnia 25 października 2011 r. sygn. akt K 36/06, po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym z wniosku ZG NSZZP o zbadanie zgodności m.in:

art. 13a ust. 6 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, ze zm.) – umorzył postępowanie w zakresie badania zgodności:

- art. 15b ust. 1 pkt 1 ustawy dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku,

- preambuły ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

Jak wnioskodawca uzasadnia, niezgodność art.13a ust.6 ustawy zmniejszającej z Konstytucją i nie tylko - co będzie przedmiotem rozpoznania TK w dniu 11.01.2012 r.?

Art. 13a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy reguluje tryb ustalania przez IPN przebiegu służby funkcjonariusza organów bezpieczeństwa PRL, określając wynik tej czynności jako "informację" (ust. 1), przy czym ust. 6 tego przepisu wyłącza stosowanie k.p.a. Przewidziane przez ustawę zmieniającą z 2009 r. postępowanie jest dwuetapowe: pierwszy etap stanowi sporządzenie przez IPN dokumentu zaświadczającego o przebiegu służby (art. 2); etap drugi – to postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczenia i jego wysokości, prowadzone przez właściwy organ emerytalny (art. 3 ust. 2). Przepisy nie precyzują ani charakteru postępowania prowadzonego przez IPN, ani też prawnej istoty sporządzonej informacji.

Określony przez art. 2 ust. 2 ustawy zmieniającej z 2009 r. przedmiotowy zakres informacji (indywidualizacja adresata i konkretyzacja prawa) ma charakter konstytutywny, bowiem przewidziany przez art. 3 ust. 2 tej ustawy skutek (wszczęcie z urzędu postępowania o ustalenie prawa do świadczenia) wskazuje, że pochodzi ona od organu państwowego, jest skierowana na zewnątrz systemu administracji publicznej i w sposób władczy rozstrzyga w sprawie indywidualnej o prawach i obowiązkach prawnych – stanowi w istocie decyzję administracyjną. Skoro zaświadczenie, a więc oświadczenie wiedzy, nie może wywołać skutków kształtujących stosunki prawne, to tym bardziej nie może takich skutków wywołać "informacja" o nieokreślonym prawnie przejawie działania organu państwowego.

W rezultacie zakwestionowanej regulacji uprawniony został pozbawiony nie tylko prawa do dwuinstancyjnego postępowania w sprawie o wydanie "informacji", ale w konsekwencji również prawa do rzetelnej sądowej kontroli tego rozstrzygnięcia.

Ponadto ustawodawca nie wskazał żadnych szczególnych okoliczności, uzasadniających odstępstwo od zasady

dwuinstancyjności. Powołane okoliczności uzasadniają zarzut naruszenia przez art. 13a ust. 6 ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy art. 78 i art. 77 ust. 2 Konstytucji oraz art. 13 Konwencji.

Trybunał Konstytucyjny w wyroku w sprawie o sygn. K 6/09 umorzył, na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 1 ustawy o TK, postępowanie ze względu na niedopuszczalność wydania wyroku.

Brak merytorycznego rozstrzygnięcia w tym zakresie oznacza, że kwestia konstytucyjności ponownie zaskarżonych przepisów jest nadal otwarta i podlega ocenie przez Trybunał Konstytucyjny w niniejszej sprawie.

Nie należy jednak tracić z pola widzenia odmiennych podstaw niedopuszczalności wyrokowania przyjętych w sprawie o sygn. K 6/09.

W odniesieniu do art. 3 ustawy zmieniającej z 2009 r. oraz art. 13a ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Trybunał Konstytucyjny nie mógł zająć merytorycznego stanowiska ze względu na niewskazanie przez wnioskodawcę jakichkolwiek argumentów uzasadniających zarzuty niezgodności z Konstytucją. Tyle w sprawie tej TK.

Po 11 stycznia 2012 roku proszę śledzić, co postanowi TK.

Choć jestem w sprawie tej pesymistą, jednak ciągle mam nadzieję, że w jakimś momencie nastąpi refleksja i opamiętanie.

Wacek Benecki

Bydgoszcz, 12 grudnia 2011 r.